

Еремия.

(Все още разгледва) Тъй! — добръ, много добръ (Къмъ Бистра която влиза) Бистро дай да почерпимъ Павла. (Къмъ Моряка) Работите! — Енергично работите!

Инокентий.

Напрѣдва Маяка, на ли?

Павли.

Ще го свършимъ. До сега да е привършенъ, но тия шайки. Ей нощесъ пакъ се опитаха. Взели да подкопаватъ брѣга.

Инокентий.

Все още не си отзематъ.

Павли.

(Енергично) Опитватъ се, само че и ние не си поплюваме на рѣцѣтъ. Вѣхмѣ си приготвили камене, та като ги затѣркавахмѣ къмъ тѣхъ — не видѣха какъ сж слѣзли на долѣ.

Еремия.

(Възрадвавъ) Да, Да!

Павли.

И чудни хора! не разбраха и не искатъ да разбератъ, че ние сме рѣшени на всичко. Тѣ мислятъ, че ние ще ги оставимъ и за въ бъдаще да ни грабятъ. Дяволъ да го вземе, но ние сме рѣшени на смъртъ, ако тѣ продължаватъ.

Инокентий.

(Наставнически) Все пакъ гледайте да не идва до тамъ. Знайте закона —

Павли.

Ако законитѣ сж такива, че защищаватъ грабителитѣ, ние ще станемъ и противъ тѣхъ. Ние искаме справедливи закони!